CZĘŚĆ XXXV — № 5. ROK 18 — (1847).

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we Wtorki. Piątki. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, lub do xięgarni Klassycznej, w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego, w Wilnie w xięgarniach Glücksberga i Zawadzkiego, nadto we wszystkich Pocztowych w kraju urzędach.

Cena: *Roczna* w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 14½ r. *Półroczna*, 7¼ r. sr. Bez poczty, dla odbierających w xięgarni: *Roczna*, 13 rub. sreb. *Półroczna* 6½ rub. sreb. Dla Królestwa Polskiego naznacza się taż sama cena co i w Cesarstwie.

PIĄTEK, 24 Stycznia. / 5 Lutego.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

—

Petersburg, 23 *Stycznia.* / 4 *Lutego.*

Przez Reskrypta Cesarskie z dnia 6, 17 i 18 Grudnia z. r. mianowani kawalerami orderó v: Św. Alexandra Newskiego, Członek Rady Państwa Sekretarz Stanu, Radzca Tajny *baron Korff* — Orła Białego, Sekretarz Państwa, Radzca Tajny *Bachtin* — Św. Stanisława 1 klassy, żenerał-majorowie: Dowodzca 5 brygady pieszej Gwardyi i Litewskiego pułku gwardyi *von Ammont*, Dowodzca pułku Grenadyerów Króla Fryderyka Wilhelma III *Głuchow*, Dowodzca 2 bryg. Artyllery gwardyi *Merchilewicz*, Dowodzący pułkiem Strzelców Jen.-adjutanta Xięcia Czernyszewa *Kozłowski*, Dowodzca 2 bryg. 20 dyw. pieszej *Witowski* i Dowodzca 3 brygady Gruzyjskich linijowych batajonów *Gorski*.

— Przez Ukazy Cesarskie do Rządzącego Senatu, z d. 5 Stycznia, udzielone zostaje Senatorowi, Radzcy Tajnemu *Mordwinow*, na własną prośbę, zupełne uwolnienie od służby — Nadzwyczajny Poseł i Pełnomocny Minister Rossyjski przy Dworach: Drezdeńskim, Hanowerskim i Saxen-Weimarskim, Radzca Tajny *Schröder* umocowany zostaje w takimże charakterze przy Dworze Jego Wysokości Xięcia Saxen-Altenburgskiego.

— P. Jenerał-adjutant Xiążę Czernyszew 25 Grudnia oznajmił P. Ministrowi Sprawiedliwości, że N. Cesarz Jmć, na wstawienie się Namiestnika Kaukazkiego, raczył Najwyżej rozkazać, iżby kara wniesiona do listy stanu służby Assesora Achałcychskiego Sądu powiatowego, Sekretarza Gubernijalnego hrabi *Ledochowskiego*, w czasie służby jego w Mingrelskim pułku strzelców, za wyzwanie na pojedynek jednego z oficerów tegoż pułku, nie była uważana za przeszkodę do otrzymania nagród, ustanowionych artykułem 1096 Tomu 3 Układu Ustaw o służbie Cywilnej, (wydanie 1842 roku).

— Z liczby wybranych przez Szlachtę Kandydatów N. Cesarz Jmć raczył zatwierdzić Sekretarza Gubernijalnego *Pereswiet-Sołtana* Marszałkiem Gubernijalnym Mohylewskim.

—

Ukazy Cesarskie *do Rządzącego Senatu.*

14 Grudnia 1846 r. «Potwierdziwszy tu dołączone i w Komitecie Kaukaskim rozpatrzone, ustawy: o podziale kraju Zakaukaskiego i o zarządzie nowo-ustanowionych w nim gubernij: Kutajskiej i Derbentskiej, tudzież etaty tych gubernij—Roskazujemy Rządzącemu Senatowi wydać o wykonaniu tych ustaw i etatów, stosowne rozrządzenia.» (Podług nowej ustawy kraj Zakaukaski dzieli się na 4 gubernije: Tyfliską z gubernijalném miastem Tyflisem, złożoną z 8 powiatów; Kutaiską z gubernijalnem miastem Kutaisem, złożoną z części teraznieszej Gruzyjsko-Imieretińskiej gubernii, z Mingrelii i Swanetii; Szemachinską z miastem gubernijalnem Stara-Szemacha, złożoną z pięciu powiatów teraznieszego Kaspijskiego obwodu; Derbentską z gubernijalnem miastem Derbentem, złożoną z części Kaspijskiego obwodu i z Dagestanu. W każdej z tych gubernij, ma być Wojenny Gubernator zawiadujący i cywilnemi sprawami).

15 Grudnia 1846 r. «Dla powiększenia rossyjskiej ludności na północno-wschodnim brzegu Czarnego morza, Uznaliśmy za pożyteczne i potrzebne postąpić chcącym się tam przesiedlać osobom wolnego stanu, rozmaite ulgi i przywileje i zarazem urządzić cywilny zarząd tego brzegu, stosownie do tarazniejszych miejscowych okoliczności i dalszego rozwinienia jego ludności. W tym celu, potwierdzi

wszy dołączone tu, podane przez Kaukaskiego NASZEGO Namiestnika i rozpatrzone w Komitecie Kaukaskim: ustawę o zaludnieniu i cywilnym zarządzie północno-wschodniego brzegu Czarnego morza, tudzież etat tego zarządu, Rozkazujemy Rządzącemu Senatowi wydać potrzebne ku ich wykonaniu rozrządzenia.» (Podług tej ustawy północno-wschodnim brzegiem Czarnego morza ma się nazywać cała przestrzeń między rzekami Kubań i Żugur. Na tej przestrzeni trzy miasta portowe: Anapa, Noworossyjsk i Suchum-Kale przeznaczają się dla osiedlania mieszkańców klassy handlowej i przemysłowej. Stanice w okolicach Anapy nazywać się mają osadą Zakubańską. Kupcy, mieszczanie, rzemieślnicy mogą się zapisywać albo do miast portowych, albo do tej osady. Zapisujący się uwalniają się od podatków na lat 15—30 i mają zapewnione rozmaite inne przywileje. Rząd cywilny północno-wschodniego brzegu Czarnego morza, powierza się Naczelnikowi Czarnomorskiej nadbrzeżnej linii, Naczelnikom w jej oddziałach i Komendantom miast portowych.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 26 Stycznia.

Rada Administrazyjna Królestwa zważywszy, że środki postanowieniem z dnia 11 (23) Października zeszłego roku zarządzone, z powodu niedostateczności ostatnich zbiorów rolniczych, jako na czas określony i już upływający wydane, potrzebują uzupełnienia, a niektóre i zmiany, w miarę objawiającego się teraz położenia, na wniosek Kommisji Rządowej Przychodów Skarbu postanowiła: iż artykuły żywności poniżej wyrażone, jako to: żyto, jęczmień i owies, tudzież mąki i kasze, poczynając od dnia (20 Marca) 1 Kwietnia aż do 1 (13) Hierpnia 1847 roku, wywożone za granicę wcale być nie mają. Możność wyrabiania wódki w gorzelniach czynnych, według podanych deklaracyj, ogranicza się ostatecznie do 19 (31) Marca 1847 r.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

ANGLIJA. *Londyn, 20 Stycznia.* Oto jest mowa, miana przez Królowę 19 b. m. na otwarcie Izb Parlamentu:

«*Mylordowie i Mościpanowie.*

«Zgromadzając was obecnie, z największym smutkiem przychodzi mi zwrócić waszą uwagę na niedostatek żywności, trapiący Irlandyą i mnogie miejscowości Szkocyi.

«W Irlandyi szczególniej brak zwykłego pożywienia ludu, sprowadził cierpienia okropne i choroby, oraz znacznie pomnożył śmiertelność pomiędzy klassami ubogiemi. Zbrodnie stały się częstszemi, zwłaszcza z rodzaju tych, które wymierzone są przeciw własności i wolne krążenie po kraju materyałów żywności wystawione zostało na niebezpieczeństwo na niektórych punktach.

«W celu ulżenia tym klęskom użyto do robot znaczną liczbę ludzi, którzy odebrali płacę na mocy aktu Parlamentu, uchwalonego na ostatniej jego sessyi. Niektóre zboczenia od tego aktu zostały upoważnione przez Lorda Namiestnika Irlandyi celem uczynienia zastosowanie go bardziej skuteczném i spodziewam się że te zmiany będą przez was zatwierdzone. Przedsięwzięto środki dla zmniejszenia niedostatku w okręgach najbardziej oddalonych od zwykłych źródeł zaopatrywania kraju żywnością. Przestępstwa były poskramiane o ile to było podobném za pomocą siły zbrojnej i Policyi. Miło mi uczynić uwagę, że w wielu miejscowościach, najbardziej nieszczęśliwych, cierpliwość i zdanie się na wolą Bożą były przykładne.

«Niedostateczny urodzaj we Francyi, Niemczech i innych krajach Europy, pomnożył trudności zaopatrzenia się w należyte zapasy.

«Będą wam przełożone środki ku zaradzeniu obecnej nędzy. Zalecam wam uważnie roztrząsnąć pytanie: azali wprowadzeniem zbóż cudzoziemskich i użyciem cukru po browarach i gorzelniach, nie dadzą się pomnożyć środki wyżywienia.

«Muszę też zwrócić waszę uwagę na niezmienność takiego stanu Irlandyi. Znajdziecie zapewna w obecnej swobodzie od wzruszeń politycznych, sposobność beznamiętnego zbadania przyczyny klęsk, trapiących tę część połączonych Królestw. Rozmaite środki będą wam poddane, które, jeżeli przez Parlament przyjętemi zostaną, będą miały skutkiem podniesienie dobrego bytu w wielkiej massie ludu, ulepszenie rolnictwa, i zmniejszenie spółzawodnictwa o wydzierżawianie ziemi, które było obfitém źródłem tylu przestępstw i nędzy.

«Małżeństwo Infanty Ludwiki-Fernandy z Xięciem de Montpensier, dało powod do korrespondencyi między Moim Rządem, a Rządami Francyi i Hiszpanii.

«Zniesienie stanu wolnego Krakowa wydało Mi się tak jawném zgwałceniem traktatu Wiedeńskiego, iż rozkazałam podać przeciw temu aktowi protestacyą Dworom: Wiedeńskiemu, Sankt-Petersburskiemu i Berlinskiemu. Będą wam złożone kopije tych rozmaitych dokumentów.

«Mam nadzieję, że kroki nieprzyjacielskie w la Plata, które przez tak długo tamowały handel, wkrótce ustaną i Moje usiłowania wespół z usiłowaniami Króla Francuzów, będą dzielnie ku temu celowi skierowane.

«W ogolności Moje stosunki z Mocarstwami Zagranicznemi dają mi zupełną ufność utrzymania pokoju.

Mościpanowie Izby Niższej.

«Rozkazałam złożyć wam budżet, ażebyście mogli zaopatrzyć potrzeby służby publicznej, zwracając słuszny wzgląd na oszczędność.

Mylordowie i Mościpanowie.

«Zarządziłam wszelkie środki ku przyprowadzeniu do skutku prawa z ostatniej sessyi Parlamentu dla zaprowadzenia sądów miejscowych, mających sądzić sprawy o małych długach. Tuszę że tym środkiem uszanowanie dla praw cywilnych materyalnie zostanie złatwione po wszystkich częściach kraju.

«Polecam waszej troskliwej uwadze środki, jakie wam będą przełożone we względzie ulepszenia stanu zdrowia po miastach, przedmiotu, którego ważność nie ujdzie waszej baczności.

«Głęboko przejęta wdziecznością za błogosławieństwa które, po epokach klęsk, tak często zlewane były na ten kraj przez Opatrzność, powierzam te ważne przedmioty waszej pieczołowitości, w przekonaniu, że duch bezstronności będzie przewodził waszym obradom, że obecne ludu mego cierpienia będą ulżone, i że byt jego przyszły osłodzony zostanie skutkiem mądrości narad waszych.»

—

Minister osad lord Grey obwieścił Rządzców i Dowodzców w kolonijach i posiadłościach Wielkobrytańskich, którzy zajmują swoje posady od lat sześciu i więcej, iż na przyszłość, termin sześcioletni będzie najdłuższém trwaniem ich służby. Wszyscy więc ci, do których się to stosuje, mają w ciągu trzech miesięcy po odebraniu tej depeszy przygotować się do zdania posad swym następcom.

— Doświadczenia nad eterem siarczanym, jako środkiem wprawienia w stan nieczułości osób operowanych, czynione są w Anglii z wielkiém powodzeniem. Przytaczają jako nowy przykład, operacyą lithotomii czyli wyjęcia kamienia, dokonaną na młodzieńcu czternastoletnim. Operacya trwała minutę; w rzeczy samej pacyent, kiedy mu pokazano kamień, nie chciał wierzyć że miał go w sobie i twierdzi, iż nie czuł żadnego bolu.

— Przedwczora okręt Rządowy *the Dragon*, z ładunkiem żywności i odzienia wyprawiony został z Deptford do Irlandyi przez Towarzystwo zawiązane w Anglii w celu wspierania ubogich Irlandskich.

— 14 b. m. nowa Konfederacya Irlandska miała w Dublinie pierwsze swe posiedzenie, które przedstawiło rzadki widok doskonałej zgody między katolikami, protestantami i dyssydentami Irlandskiemi, tudzież między wszystkiemi partyami politycznemi. Stowarzyszenie to ma na celu jedynie ulepszenie bytu moralnego i materyalnego mieszkańców Irlandyi, bez żadnego względu na różność wyznań i odcienia polityczne.

— Stowarzyszenie tak zwanej *Młodej Irlandyi* miało też swe zgromadzenie (meeting); przeszło 2000 Członków było na niém. Wiadomo że to stowarzyszenie, pod wodzą P. Smith O'Brien, ma te same cele co i stowarzyszenie Repealu, stworzone przez O'Connella, ale różni się w środkach, bo kiedy Repeal dąży do wyzwolenia prawodawczego Irlandyi jedynie krokami prawnemi, Młoda Irlendya wszystkie środki uznaje za równie dobre. Na tym meetingu wybrana została Rada Federacyjna pod wodzą P. Smith O'Brien. Postanowiono też że towarzystwo unikać będzie wszystkiego co zdolne jest do zajątrzenia antagonizmu religijnego.

Londyn, 21 Stycznia. Przedwczora w Izbie Lordów, a wczora w Izbie Niższej zostały uchwalone adressa odpowiedzi na mowę Królewską. Rozprawy nad kwestyami politycznemi największego interesu, odłożone zostały za wspólną zgodą do czasu odczytania złożonych Izbom papierów.

Podczas rozpraw nad adresem w Izbie Lordów, Lord Stanley naganiał zarówno postępowanie lorda Palmerston i P. Guizot w sprawie o małżeństwach Hiszpańskich i dowodził, że nieprzyjemności wynikłe ztąd dla obu krajów niebyłyby nastąpiły pod dawnem Ministerstwem.

Odpowiadał mu margr. Lansdowne i w zakończeniu wyraził nadzieję, że stosunki z Francyą nie omieszkają wrócić do dawnego stanu przyjacielskiej ufności. Rozprawy zamknięte zostały długą mową lorda Brougham, który, powstając na politykę Gabinetu, uczynił uwagę, że lud Angielski tak mało się zajmuje sprawami Hiszpanii, jak tém co się dzieje na planecie nowo-odkrytej przez P. Leverrier.

W tychże rozprawach w Izbie Niższoj, głowa stronnictwa Młodej Irlandyi, P. Smith O'Brien, wyrzucał Ministrom iż niedość zrobili dla zapobieżenia klęskom trapiącym Irlandyą, P. Labouchere zwycięzko odpierał ten attak i dowiodł, że odmienne postępowanie więcej by zrządziło szkody niż pożytku. Pierwszy Minister lord John Russell odpowiadał potém na zarzuty lorda Manners i zaprzeczył wzręcz twierdzeniu, jakoby sam Gabinet ściągnął na się wszystkie zwikłania, popierając roszczenia Xięcia Cobourg do ręki Królowej Izabelli. Następnie szlachetny Lord surowo naganiał postępowanie Austryi w sprawie Krakowskiej. Po nim mówił sir Robert Peel, który, wynurzywszy żal swój z powodu wcielenia Krakowa, nie mógł w tém nie uznać złamania traktatu Wiedeńskiego. Co do Irlandyi szan. Baronet oświadczył szczere swe spółdziałanie Gabinetowi we wszystkich środkach jakie obmyśli ku ulżeniu klęski, ten kraj dotykającej.

P. d'Israeli nie widzi w małżeństwie Xcia de Montpensier złamania traktatu Utrechtskiego, ani w sprawie Krakowskiej złamania traktatu Wiedeńskiego. Lord Palmerston, odpowiadając, że rozprawy o tym przedmiocie są w tej chwili przedwczesne, musiał jednak zauważać, że twierdzenia P. d'Izraeli są zupełnie błędne.

— Xiążę Wellington nie dawał na ten raz, jak zwykle, uczty politycznej w wiliją otwarcia Parlamentu; mówią nawet że Xiążę nie ma brać żadnego udziału w kombinacyach politycznych obecnej sessyi.

— Zapewniają że Xiążę Buckingham, jeden z głównych przywodzców partyi rolniczej, czyli obstającej za utrzymaniem cła od zboża, wziął na się pośrednictwo między Sirem Rob. Peelem i Lordem Stanley, w celu odtworzenia

*

partyi konserwatorów. Uważano też, że w Izbie Niższej lord Lincoln zajął zwykłe miejsce głowy Oppozycyi, a sir Rob. Peel usiadł wyżej, obok niego; wnoszą ztąd że między temi wodzami partyj mogło zajść wzajemne zbliżenie się.

— Umarł lord Kinsale, baron of Courcy, pierwszy Baron Irlandski. Na mocy przywileju Króla Jana-bez-ziemi, członkowie domu Courcy mają prawo w obecności Monarchy zostawać z nakrytą głową i dotąd używają tej prerogatywy.

— Piszą z Dublinu co następuje: «Podczas śledztwa odbytego tu w tych dniach nad ciałem człowieka umarłego z głodu, Sąd przysięgłych wydał verdict: umarł *dobrowolnie zabity przez pierwszego Ministra Lorda Johna Russell i urzędnika sira Randolpha Routh;* Coroner nieprzyjął tego osobliwszego wyroku i Sąd musiał go zmienić na oświadczenie, że zmarły skończył życie z głodu i zimna.

Londyn, *22 Stycznia.* Wczora w Izbie Niższej przyjęte zostały bez oporu bille, wniesione przez Pierwszego Ministra, jeden, o wpuszczaniu bez żadnego cła po 1 Września 1647 roku zboża zagranicznego do Anglii, a drugi o zawieszeniu do tegoż czasu opłat od przybywających okrętów.

FRANCYA. *Paryż*, *19 Stycznia.* Rzeczą jest już dziś niewątpliwą, że stronnictwo, znane pod nazwaniem *lewego środka* (centre gauche) należące do oppozycyi przeciw obecnemu Ministerstwu, rozbiło się na dwa działy; z tych jeden, któremu przywodzi były Minister P. Thiers, ma przeciw Gabinetowi uczynić wniosek, *że kraj nie ma w nim zaufania* (vote de non confiance) *ani w zewnętrznej ani w wewnętrznej polityce;* drugi, pod wodzą PP. Dufaure i Billault, zarzucać będzie Gabinetowi tylko politykę wewnętrzną. P. Odilon Barrot pójdzie zapewna za P. Thiers.

Najznakomitszą z mów powiedzianych dotąd w rozprawach nad adressem w Izbie Parów, jest mowa Xięcia de Broglie, w której ten znakomity człowiek stanu bronił zasad postępowania Gabinetu Francuzkiego w sprawie małżeństw Hiszpańskich. Minister Spraw Zagranicznych, który po nim mówił, odwoływał się w większej części swych argumentów do mowy Xięcia de Broglie.

— Cena mąki nieprzestaje podnosić się w Paryżu, tak iż taxa chleba od 1 Lutego wyniesie bez wątpienia 50 centimów za kilogram.

— Piszą z Colmar że rzeki wszędzie wyszły z brzegów i zalały prawie całą płaszczyznę górnego Renu.

— Z Afryki donoszą że Bou-Maza i Ben-Salem, każdy ze swej strony, werbują stronników i gotują się do boju. Dowodzca obwodu Batna jenerał Herbillon i pułkownik jeneralnego sztabu Eynard, dowodzący w Sétif, odebrali rozkazy ścigania tych hersztów. Zdaje się jednak że usiłowania tych ostatnich spełzną na niczém w obecném zniechęceniu arabów do wojny.

— Akademija Nauk wybrała na miejsce P. Damoiseau, w wydziale Astronomii, P. Faille, który na 47 głosów miał 44 za sobą.

Paryż, *22 Stycznia.* Przedwczora Izba Parów ukończyła rozprawy nad § adresu o małżeństwach Hiszpańskich, który został przyjęty. Następnie §§ o sprawie La Plata i o traktacie handlu zawartym z Rossyą były przyjęte bez sporu. Wczora Izba, po niejakich rozprawach, przyjęła bez zmiany § o sprawie Krakowskiej. P. Guizot w tym przedmiocie nie zabierał głosu.

— Wojska posłane do Departmentu Indre, gdzie rozruchy nieprzestawały stawić groźny charakter, przywróciły spokojność i śledztwa sądowe zostały rozpoczęte.

Paryż, *23 Sierpnia.* Dalsze §§ adresu Izby Parów niedały prawie powodu do żadnych rozpraw i ogół jego został przyjęty 145 głosami przeciw 8.

Na wczorajszém posiedzeniu Izba Deputowanych przyjęła jednomyślnie i prawie bez żadnych uwag, uchwałę o przywozie zbóż i mąki zagranicznej do Francyi.

— Korrespondencya *Gazety Powszechnej Pruskiej* donosi co następuje: «19 bież. miesiąca rozeszła się pogłoska, że P. Guizot, na Radzie Ministrów dnia tego odbytej, oświadczył, iż gdy obecność jego w Gabinecie stanowi przeszkodę do przywrócenia stosunków dobrego porozumienia między Francyą i Angliją, ma przeto sobie za obowiązek podać się do dymisyi. Król miał odłożyć do jutra swój wyrok w tym względzie i powołał do siebie Xięcia de Broglie. Słychać też że lord Palmerston przysłał do Paryża dwie zaufane osoby dla przełożenia Królowi, iż Gabinet Angielski nie będzie nalegał ani na warunki traktatu Utrechtskiego, ani na to, iżby Xiężna de Montpensier zrzekła się praw do Tronu Hiszpańskiego, byleby Król, choćby na czas usunął P. Guizot, ażeby dać przez to jakiekolwiek zadośćuczynienie Anglii.

HISZPANIJA. Powstanie sprawione przez zaciąg rekrutów (la Quinta) w Nawarze, wybuchnęło w Pampełunie 10 Stycznia lecz wprędce zostało poskromione; mimo to pasłano wojska do tej prowincyi.

PORTUGALIJA. Podług listów odebranych w Anglii z Lizbony po 11 Stycznia, przywrócenie prawnego porządku po prowincyach czyni szybkie postępy; już Estremadura, Algarwija, Tras os Montes, dolna Beira są zupełnie spokojne, poczty i telegrafy wszędzie przywrócone. Das Antas, wodz powstańcow, którego siły codzień się zmniejszają, cofa się ku Oporto, ale to miasto nie długo zdoła oprzeć się połączonym siłom marsz. Saldanha i barona Cazal, a wzięcie Oporto będzie końcem powstania. Wielka liczba miguelistów, skompromitowanych przez listy Macdonella, została uwięziona w samej Lizbonie.

RZYM, *7 Stycznia.* Urządzenie spraw Kościoła w Hiszpanii mocno zajmowało uwagę Stolicy Apostolskiej, donoszą teraz że usiłowania Posła P. Castillo y Ayensa o zatwierdzenie przez Papieża niektórych biskupów, zostały

uwieńczone pomyślnym skutkiem. Nadto Poseł ten wyjednał, iż Monsignor Brunelli, Sekretarz Propagandy, posłany będzie do Hiszpanii w missyi nadzwyczajnej.

NAJPOŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, *24 Stycznia*. Wczora wieczorem Król Jmć przyjmował wielką Deputacyą Izby Parów, która mu złożyła uchwalony na ostatnich posiedzeniach adres odpowiedzi na mowę od Tronu — Biura Izby Deputowanych zajmują się dalszym rozbiorem Budżetu na rok 1848—Umarła pani de Tamisier, córka sławnego P. de Guerville, który, podczas processu Ludwika XVI, prosił i otrzymał od Konwencyi pozwolenie broñienia Króla, a potém został ścięty — *Jonrnal des Débats* pisze: «Jedna okoliczność zasługuje na szczególną uwagę w ostatnich rozruchach w Departamencie de l'Indre. Oto jest plan który powstańcy w Buzançais przyjęli i który był wykonywany po wszystkich zbuntowanych gminach. Zmuszanie Merów i właścicieli sprzedawać aż do przyszłego żniwa zboże po 3 franki podwójny dekalitr (po 15 fr. hektolitr); wszystkim żądającym płacić za dzień roboczy po 1¼ franka najmniej; nadto powstańcy wymagali iżby dokładny inwentarz był sporządzony w każdej gminie wszystkich materyałów żywności i w tym celu rewidowali i przetrząsali śpichrze i domostwa. Te środki i wymagania rozciągały się zarówno na wszystkich właścicieli, nawet na tych, którzy są znani z zasad najbardziej radykalnych. Wszystko to stawi niezaprzeczone cechy systematu *kommunistycznego*, który w Departamencie de l'Indre naprzod zaczął być *przyprowadzanym do czynu*, jak mówią wyznawcy tego systematu.

LONDYN, *23 Stycznia*. Wczora korrespondencye i dokumenta dyplomatyczne, tyczące się małżeństw Hiszpańskich udzielone zostały obu Izbom Parlamentu — Po przyjęciu wczora billów o uwolnieniu od wszelkiego cła po Wrzesień 1847 zboża przywozowego i o zniesieniu wszelkich opłat od przychodzących okrętów w tymże terminie, Kanclerz Skarbu przełożył Izbie Niższej swoje wnioski o używaniu cukru po browarach i gorzelniach i o zmniejszeniu cła od rumu. Wnioski te również zostały przyjęte — Do Liverpool przybyło kilka okrętów ładownych cukrem pochodzącym z Chin.

RZYM. List z Ankony, datowany z dnia 6 Stycznia donosi, że wyrokim Papiezkim z dnia 3 tegoż miesiąca wywoz wszelkiego zboża z portów Państwa Jego Świątobliwości został zabroniony. Mówiono nawet, że okręty ze zbożem, już gotowe do odpłynienia, zostaną wyładowane w skutek tego wyroku.

DREZNO. Ex-Dyktator Krakowski *Tysowski* wydany został 12 Stycznia na granicy Saskiej władzom Austryackim, które mają go odprowadzić do Triestu, zkąd odpłynie ze swą rodziną do Ameryki.

TURCYA. W Korrespondencyi *Journal de Francfort*, z Konstantynopola, pod dniem 6 Stycznia, czytamy: «Zajście, wynikłe między Francyą i Dywanem z powodu przyjęcia w Paryżu Beya Tunisu jest nader ważném. Na protestacyą Porty, Poseł Francuzki odpowiedział notą, która dążyła do utrzymania stosunków na dawniej stopie, Dywan zaś w nowej protestacyi zbił wszystkie argumenta Francyi. Ten krok każe przewidywać nowego rodzaju zwikłania dla Rządu Francuzkiego.

(Journ. de S. P. Psz. Połn. R I.)

KORRESPONDENCYA.

LIST DO WYDAWCY.

(Czytelnicy raczą sobie przypomnieć artykuł z roku upłynionego (№ 81), w którym Wydawca Tygodnika, broniąc się od dziwacznej napaści P. Dołęgi, wytłumaczył się z powodów dla którydh nieumieścił jego prospektu na publikacyą pod tytułem Gwiazda, mającą wyjść w Kijowie. Teraz, jeden z prenumeratorów Tygodnika, przesyłając tegoroczny abonament, pisze do Wydawcy, pod osobistym jego adresem, co następuje):

«I cóż P. Wydawco! nie raczyłeś przyjąć do swego pisma «prospektu na Gwiazdę Kijowską, niechciałeś najmniejszym «uczynkiem przyłożyć się do dzieła, ze wszech miar chwa«lebnego! wzgardziłeś uczciwą pracą, szlachetném przedsię«wzięciem! za nic poczytałeś mesiony przez nas cierpiącej «ludzkości materyalny i duchowy zasiłek!—musiałem więc, «musiałem powiedzieć Panu *verbum veritatis*. I nie był to «bynajmniej *attak*, jak go nazwałeś, nie! niewyśmienity z «Pana taktyk, trzeba było oszczędzać siły swego dowcipu, «bo z Dołęgą, z człowiekiem, któremu najsurowszy morali«sta-katolik nic zarzucić nie może, rozprawa niełatwa — tak «jest — i zapowiadam Panu, że kto się odważył wystawiać «Dołęgę w oczach Publiczności jako ostatniego z głupców, «waryata, opętańca, oszusta, ten, choćby był djabłem wcie«lonym, a miał w swej mocy wszystkich piekielników, musi «uczuć potęgę jego ramienia, musi, musi przypłacić — nie «krwią, nie życiem, bo te u niektórych indywiduów czasem «funta kłaków nie warte, ale czémś trochę droższém. . . . . «Panu i Kostrowcowi zdaje się, zeście nas ochłostali!! któż «wy, co śmiecie wdzierać się na tron Dyktatorski!!? z tej «chłosty śmieją się tutaj powszechnie, ona jest hańbą waszą, «więcej jednem piętném tego spodlenia, do jakiego brudne«mi namiętnościami i tatarskim absolutyzmem sprowadziliście «świętą sprawę Literatury! *Gwiazda* Kijowska, albo raczej «potwór-kometa, z głową i chwostem, blizką jest ukazania «się — Zadrżyjcie puszczyki, bo blask jej okropny! ! ! . . . .»

Lubo mielibyśmy zupełne prawo ogłosić sam podpis takiego listu, wstrzymujemy się od tego przez wzgląd na imię własne; powiemy tylko że z tożsamości pisma mamy pewność, iż list ten jest pisany i podpisany przez tęż samą osobę, która w rzeczach drukowanych przybiera pseudonym *Dołęga*.

Uznaliśmy za stosowne podać do powszechnej wiadomości powyższe pismo dla tego, ażeby Publiczność miała zawczasu próbkę jak wzniosłém uczuciem umiarkowania i przyzwoitości zdolną jest natchnąć pisarza ta *Filozofia*, której P. Dołęga tak gorliwym jest wyznawcą.

Wydawca Tygodnika.

UWIADOMIENIE.

Z PIERWSZYM STYCZNIA ROKU 1847 ROZPOCZNIE SIĘ

ROK OSMY

DZIENNIKA MÓD PARYSKICH.

(Nadesłano.)

«Pismo to wychodzi we Lwowie regularnie co dni czternaście. Do każdego numeru załączona jedna rycina z kilku osób składająca się, przedstawiająca mody paryskie starannie wypracowane. Oprócz tego najmniej co kwartał będą w tym roku dodawane z najpierwszych pracowni paryskich, formy w naturalnej wielkości najmodniejszych sukni damskich i dla dzieci, peleryn, mantylek, czepków, kapeluszów, kołnierzyków, wzorków do haftów i rozmaitych innych robót damskich. Za pomocą tych form i rysunków można będzie łatwo przykrawywać suknie lub inne stroje najświeższej mody i uskuteczniać roboty. W pierwszym zaraz numerze na rok 1847 jest kilkanaście wspomnionych przedmiotów umieszczonych. Formy sukni mężkich w zmniejszonej lub czasem w naturalnej wielkości będą i na dal dla krawców męskich do każdego numeru dziennika mód dołączane. W dzienniku samym oprócz opisów wszystkich nowości mody, mieszczą się powieści oryginalne, rysy obyczajowe, opisy kraju i podróże, poezie, rozprawy odnoszące się do życia społecznego i sprawozdania z teatru. Stałą przytem rubrykę dziennika mód będzie nadal stanowić przegląd i rozbiory ważniejszych dzieł z pięknej literatury polskiej, oraz przegląd sławniejszych utworów muzycznych swoich i obcych. W tych zawodach zapewniła sobie redakcia stałą pomoc pisarzów.

«Pismo to osobliwie polskim kobietóm poświęcone, co tylko przyjemne i pożyteczne w domowym zawodzie kobiety być może, a zmieści się w zakres tego pisma, podawać ma płci pięknej; — Kobiet więc polskich opiece najlepiej będzie poruczyć przyszłość tego pisma.

«Pomimo dodawania w następującym roku rozmaitych wyżej wspomnionych rysunków, dla Cesarstwa Rossyjskiego i Królestwa Polskiego dawniejsza cena zniża się na rok 1847. Z opłatą pocztową aż do granicy ustanawia się roczna prenumerata na 6 rubli sr. Prenumerować można na wszystkich pocztach Cesarstwa Rossyjskiego i Królestwa Polskiego, gdzie roczna opłata pocztowa od granicy jest już wyznaczona w roku 1840.»

KURS WEXLOWY, PIENIĘŻNY I AKCYOWY.

Petersburg, 21 Stycznia.

Za rubel srebrny:

Na Londyn.	na 3 m.	40¼, $\frac{5}{16}$ pens.
— Amsterdam.	———	200 cens.
— Hamburg.	———	35¾, ⅝ szel.
— Paryż.	———	419½, 422 cent.

AKCYE.	Przedano po Rubli sreb.
1 Towarzystwa zabeśpieczenia od ognia . . .	—
2 ——— ——— — —— . . .	84.
Kompanii Amerykańskiej.	—
——— Żeglugi parowej.	—
——— Wód mineralnych.	—
——— Oświecenia gazem.	—
——— Przędzenia bawełny.	245.
——— Żeglugi parowej Baltyckiej	15.
——— Drogi żelaznej Carskosielskiej. . . .	—
Fabryki Carewskiej perkalów	—
Zakładania rzeczy i przedm. wielkiej objętości.	—
Zabezpieczenia życia	—
Obligacye Polskie po 300 zł.	90¼.
——— —— — 500 zł.	74½.
Polskie Certyfikaty Lit. B. 200 zł.	14½.

Pozwala się drukować. St.-Petersburg, 23 Stycznia 1847 roku. *Ignacy Iwanowski, Cenzor.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.